

případně proti navrácení i se spisy — zemskému úřadu, který jest požádati o sdělení výsledku žádosti.

Čís. 14499.

Dlužník může se platně vzdáti práva na nezbytné obytné místnosti podle § 105 ex. ř., a sjednati s vnuceným správcem nájemní smlouvu.

(Rozh. ze dne 30. srpna 1935, R I 748/35.)

Podle tvrzení žalobce (vnuceného správce) obývá žalovaný vlastník nemovitosti podléhající vnucené správě kuchyň a pokoj a mimo to používá krámu a dílny. Vnucenému správci zavázal se za toto používání platiti měsíčně 300 Kč, ale nájemné zůstal dlužen, byl na zaplacení žalován, nedodržel splátek podle soudního smíru a obývá tedy uvedené místnosti neoprávněně. Žalobce navrhuje, aby žalovaný byl uznán povinným tyto místnosti vykliditi. **P r v ý s o u d** žalobu odmítl. **D ů v o d y:** Žalovaný jako povinný má nepopiratelné právo na bezpodmínečně nutné obyvací místnosti (§ 105 ex. ř.). Ustanovení to jest vykládati obmezeně tak, že povinnému mají býti přenechány bez úplaty místnosti pouze nezbytné. Pokud jde tedy o obytné místnosti, není žalovaný vůbec povinen z nich platiti nájemné, a nemohla býti nájemní smlouva vůbec sjednána. Za ostatní místnosti, které slouží provozu živnosti žalovaného, jest platiti přiměřený poplatek. Exekuční soud zakročí k podnětu vnuceného správce, nedostojí-li dlužník svému platebnímu závazku za přenechání místností a v takovém případě bude povinná strana nuceně vyklizena, jak plyne z § 14 návodu pro vnucené správce, a to per analogiam. Není přípustno, aby v rozsahu exekučního řízení, které již samo o sobě znamená donucení proti povinnému, byl opatřen ještě další exekuční titul, nýbrž donucení ležící ve vnucené správě proti dlužníkovi jest v každé jednotlivosti provésti také v tomto řízení s vyloučením pořadu práva. Neplní-li žalovaný svých závazků, může vnucený správce bez dalšího exekučního titulu u exekučního soudu domáhati se vnuceného vyklizení obchodních místností, kterých povinný (žalovaný) používá. Pro nepřípustnost pořadu práva bylo tedy žalobu odmítnouti. **O d v o l a c í s o u d** uložil prvnímu soudu nové jednání a rozhodnutí. **D ů v o d y:** Jde o smlouvu nájemní, uzavřenou vnuceným správcem se žalovaným, již se žalovaný vzdal svého práva jemu podle § 105 ex. ř. příslušejícího na užívání nezbytných místností obytných, kterých potřebuje pro sebe a svoji rodinu s ním ve společné domácnosti žijící. Při tom jest uvážiti, že žalovaný užívá v domě nejen bytu o dvou místnostech, ale i krámu, kuchyň a dílny, tedy místností nad tuto nezbytnou míru v § 105 ex. ř. zmíněnou. Žalovaný také nájemné plnil smlouvou, pokud se týče byl o plnění žalován a uzavřel ve sporu i smír, jímž se zavázal dlužnou činži spláceti. Právem proto žádá vnucený správce vyklizení místnosti stranou povinnou užívaných, ježto strana povinná ani činži neplatí, ani závazek ze smíru neplní.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y :

Neodporuje nijak zásadě oficiálnosti ovládající exekuční řízení, zřekne-li se dlužník práva na ponechání nezbytných obytných místností podle § 105 ex. ř. mu příslušejícího, a uzavře-li s vnuceným správcem o svém dosavadním bytu nájemní smlouvu (srov. Neumannův komentář k ex. ř. z r. 1928 str. 408 a rozh. býv. nejv. soudu ve Vídni ze dne 15. prosince 1908 Rv II 896/08 čís. 1236 úř. sb.). Podle žaloby se žalovaný zavázal z místností jím dosud užívaných platiti žalobci jako vnucenému správci úplatu (nájemné), čímž vzdal se — byť i jen mlčky — svrchu uvedeného práva, nehledíc ani k tomu, že právo to se vztahuje pouze na nezbytné obytné místnosti, nikoli na místnosti obchodní a živnostenské. Uzavřel-li však žalovaný se žalobcem jako vnuceným správcem nájemní smlouvu, může žalobce uplatňovati též nárok na zrušení této nájemní smlouvy pro neplacení nájemného podle § 1118 obč. zák. pořadem práva.

Čís. 14500.

Služební poměr ujednaný na zkoušku může býti zrušen ihned při nastoupení; zaměstnavatel není povinen připustiti zaměstnance k práci (§ 12 odst. 2 zák. čís. 244/22 Sb. z. a n.).

(Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 3. září 1935, Rv III 508/35;
důvody viz Úř. sb. čís. 2171.)

Čís. 14501.

Exekuci vnucenou správou lékárnické živnosti lze vésti jen tehdy, provozuje-li povinný lékárnu s více než čtyřmi pomocníky.

(Rozh. ze dne 5. září 1935, R I 731/35.)
Stejně: Úř. sb. čís. 1135.

Prv ý s o u d zrušil k návrhu povinného exekuci vnucenou správou živnosti lékárnické proto, že zabavenou živnost provozoval povinný osobně toliko s jednou pomocnou silou (§ 341 ex. ř.). Re k u r s n í s o u d návrh zamítl. D ů v o d y: Podle § 341 ex. ř. není přípustna exekuce vnucenou správou anebo propachtováním u rukodílných a takových živností na koncesi, při nichž se vyžaduje při nastoupení zvláštní způsobilost, když živnost jest provozována majitelem živnosti osobně, nebo nejvýše spolu se čtyřmi spolupracovníky. Toto ustanovení vztahuje se jen na provozování živností podle živnostenského řádu. Provoz živnosti lékárnické nespadá však podle čl. V. vyhlášovacího patentu k živnostenskému řádu pod ustanovení živnostenského řádu, nýbrž jest upraven zákonem ze dne 18. prosince 1906 čís. 5 ex 1907. Není tudíž zrušení exekuce odůvodněno.

N e j v ý š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.